

ten på de forskellige indkomstrin blev lidt lavere end den samlede indkomstskat i Københavns kommune.

Når man hidtil har benyttet kommuneskatten og de kirkelige afgifter i Københavns kommune som grundlag for sømandsskatteskalaen og ikke et gennemsnit for hele landet, skyldes det først og fremmest, at de kommunale udskrivningsregler tidligere ikke har været de samme i alle landets kommuner. Under disse omstændigheder var det ret problematisk at beregne gennemsnitlige udskrivningsregler for samtlige kommuner. Desuden havde man erfaring for, at kommuneskatten i Københavns kommune både med hensyn til skattniveaets højde og udviklingen fra år til år som regel var nogenlunde typisk for beskatningen i landets øvrige kommuner under ét.

De sidste forskelle i de kommunale udskrivningsregler — de forskellige personfradrag — er bortfaldet fra og med 1973. Desuden ligger den samlede kommunale udskrivningsprocent i Københavns kommune i 1975 (21,1) meget nær ved landsgennemsnittet (20,9). Man har derfor fundet det hensigtsmæssigt nu at foreslå, at den gennemsnitlige udskrivningsprocent for landet som helhed fra og med 1976 benyttes som sammenligningsgrundlag for sømandsskatten.

Den gennemsnitlige kommunale udskrivningsprocent for landet som helhed kendes endnu ikke for 1976. Det forventes imidlertid, at den vil stige. Rent skønsmæssigt har man regnet med en stigning på 1,6 procentpoint til 22,5 pct.

På baggrund af ovenstående foreslås det, at sømandsskatten for lønningsåret 1976 udskrives efter følgende skala:

Af de første 5.960 kr. svares	37 pct.
af de næste 4.760 kr. svares	56 -
af resten svares	63 -

I efterfølgende oversigt er skatten i land for 1976 med en kommunal udskrivningsprocent på 22,5 beregnet på en række forskellige indkomstrin, dels for personer, der har ret til et enkelt personfradrag, dels for ægtepar, der har ret til dobbelt personfradrag. Til sammenligning er anført, hvad sømandsskatten for 1976 vil beløbe sig til på de samme indkomstrin, dersom den gældende sømandsskatteskala også anvendes i lønningsåret 1976. Sømandsskattebeløbene er som sædvanlig beregnet under forudsætning af, at årsindtægten er indtjent med lige store månedlige beløb i løbet af 10 måneder, og skatten er beregnet for sømænd i nærfart. Der er regnet med det gældende sømandsfradrag på 520 kr. månedlig i 10 måneder, og ved beregningen af skat i land er de

ligningsmæssige fradrag fastsat til 5.200 kr. svarende til 10 måneders sømandsfradrag. I oversigten er sømandsskatten for 1976 også beregnet efter de foreslåede regler. Det er anført, hvor meget den foreslåede sømandsskat er lavere end skatten i land på de forskellige indkomstrin. Disse skatteforskelle er angivet i procent af årsindkomsten, og de udgør ligesom tidligere år mellem 1,5 og 3 pct. af årsindkomsten på de fleste indkomstrin.

Den foreslåede sømandsskatteskala vil medføre, at provenuet af sømandsskatten bliver lavere end, hvis den gældende skala benyttes. Rent skønsmæssigt kan provenutabet i lønningsåret 1976 anslås til omkring 8 mill. kr. Kommunernes andel af dette provenutab kan rent skønsmæssigt opgøres til 3-4 mill. kr. dersom reglerne for beregning af kommunernes andel i sømandsskatten ikke ændres. Imidlertid vil den foreslåede ændring af kommunernes andel, som omtales i det følgende bevirke, at kommunernes provenutab i 1976 begrænses til et beløb, der rent skønsmæssigt kan anslås til omkring 1 mill. kr.

Til § 1, nr. 3-9 og 11.

Ændringerne er af redaktionel karakter.

Til § 1, nr. 10.

Efter sømandsskatteovens § 28, stk. 2, skal en nærmere fastsat andel af sømandsskattebeløbene overføres til kommunerne.

Denne andel udgør efter de gældende regler 55 pct. af de første 18.000 kr.'s sømandsskat og 45 pct af sømandsskattebeløb ud over 18.000 kr. årlig.

De gældende regler er udformet således, at kommunernes andel af sømandsskatten på alle indkomstrin så vidt muligt skulle blive af samme størrelse som den kommunale andel af den samlede indkomstskat i Københavns kommune.

Som omtalt i bemærkningerne til § 1, nr. 1 og 2, foreslås det for lønningsåret 1976 at regulere indkomstrinene i sømandsskatteskalaen efter timelønsindekset for industriens arbejdere på samme måde som det sker med indkomstrinene i statsindkomstskattens grundbeløbsskala. Denne regulering vil som nævnt bevirke, at sømandsskattebeløbene ændres, og det vil påvirke størrelsen af den del af sømandsskatten, der tilfalder kommunerne. Derfor kan den automatiske regulering af skalatrinene bevirke, at det bliver nødvendigt ret hyppigt at ændre reglerne om beregningen af den kommunale andel for at sikre, at kommunerne fortsat kan få en andel af indkomstskatten, som svarer til den kommunale andel af den samlede indkomstskat i land. For at undgå dette foreslås det med virkning fra lønningsåret 1976 også at regulere den ovenfor omtalte beløbs-